

מחייבים אותו בכופר אף שהיה שמור שמירה פחותה, הרי שהמועד צריך שמירה מעולה; ומאידך גיסא אנו מחייבים את השוכר בתשלום לבעליו אף ששמר שמירה המספקת לשומר חינם, ואם כן שוכר כנושא שכר דמי, ושני דינים אלו, אינם לא כרבי מאיר ולא כרבי יהודה. ומיישבת הגמרא: הברייתא רבי אליעזר היא, שלשיטתו אין די בשמירה פחותה למועד ולכן חייב כופר, ומיהו סובר רבי אליעזר "שוכר כנושא שכר דמי", ולכן חייב השוכר בתשלום דמי השור לבעליו; וזה הוא שכתבו התוספות, שמכאן מוכח שלענין תשלומין אין די לו בשמירה פחותה, לדעת רבי אליעזר.

ואולם מדברי רש"י כאן נראה כתירוצם הראשון; וכן מבואר בהדיא ברש"י לעיל על הסוגיא שהביאו התוספות, שלשיטת רבי אליעזר מחייב בתשלומין אפילו כשמר שמירה מעולה; וזה לשונו שם: "אין לו שמירה למועד אלא סכין ואפילו שמירה מעולה, וכל שכן האי דשמירה פחותה נטריה, ומשום הכי משלמין כופר ובדנטריה שמירה מעולה לא מצי מוקים לה אפילו לרבי אליעזר, דאף על גב דלענין כופר חייבין, דלא סגי ליה בשמירה מעולה וכו'".

ודעת הרשב"א כהתוספות בתירוצם השני, ראה לשונו; וכן דעת המאירי, ראה לשונו.